

въкътъ е билъ изненадванъ въ пещерата отъ група мечки и то когато вечерялъ или отивалъ на ловъ. При такива случаи цълото му семейство е бивало унищожено отъ пещерната мечка. И какво е било разочарованието му, когато е намиралъ въ пещерата наново настанена пещерната мечка, следъ като е унищожила цълото му семейство! Въ такива случаи е настъпвала жестока борба, която не е могла да се сравни съ нищо, камо ли да се опише! Тази несигурност въ пещеритъ, като жилища, използвани еднакво отъ мечката и човѣка, е приучила предисторическия човѣкъ, да търси нови начини за борба съ хищния звѣръ. И наистина пещерниятъ човѣкъ почва да си приготвя разни копия отъ дърво, стрели, каменни брадви, пращи и разни други каменни издѣлия, за да се бори противъ страшния врагъ (обр. 4). И днесъ се намиратъ въ разни пещери, дори и въ България, останки отъ оржията и оржието на пещерния човѣкъ.

Като подобрявалъ оржието си, човѣкътъ добивалъ по-голѣма сила и нови срѣдства за борба съ пещерната мечка. И затова нейниятъ животъ почналъ да става по-труденъ, и тя напуснала постепенно много отъ пещеритъ, въ които прекарала съ хилядолѣтия. Наистина, пещерниятъ човѣкъ е билъ въ близко съжителство съ пещерната мечка, за това говорятъ не само многобройните разчупени кости и черепи отъ убити мечки, но и многобройните рисунки на мечки, които се срѣщатъ по стените на пещеритъ, или като украсения, издѣлбани върху костени парчета или каменни площи.

За да имаме представа, какъвъ е билъ животътъ на предисторическия човѣкъ, когато е водилъ борба съ пещерната мечка, трѣбва да се върнемъ при полудивитъ племена, които населяватъ една частъ отъ земите на Австралия, Нова Зеландия, Африка и много отъ островите на Великия океанъ. Много отъ тия племена, намирайки се далечъ отъ влиянието на просвѣтеното